

Artykuł 8 ust. 2 lit. e) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że na jego podstawie taki operator może odmówić uwzględnienia żądania usunięcia linków, jeżeli stwierdzi, że rozpatrywane linki prowadzą do treści zawierających dane osobowe należące do szczególnych kategorii danych, o których mowa w tym art. 8 ust. 1, lecz których przetwarzanie jest objęte jednym z wyjątków przewidzianych we wspomnianym art. 8 ust. 2 lit. e), pod warunkiem że przetwarzanie to spełnia wszystkie inne warunki zgodności przetwarzania z prawem ustanowione w tej dyrektywie i o ile osobie, której dane dotyczą, zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy nie przysługuje prawo sprzeciwu wobec takiego przetwarzania z ważnych i uzasadnionych przyczyn związanych z jej szczególną sytuacją.

Przepisy dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy do operatora wyszukiwarki skierowano żądanie usunięcia linku do strony internetowej, na której są opublikowane dane osobowe należące do szczególnych kategorii danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 lub 5 tej dyrektywy, operator ten musi, na podstawie wszystkich istotnych elementów danego przypadku i uwzględniając powagę ingerencji w ustanowione w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa podstawowe do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych przysługujące osobie, której dane dotyczą, sprawdzić, czy z uwagi na względy związane z ważnym interesem publicznym, o których mowa w art. 8 ust. 4 wspomnianej dyrektywy oraz zgodnie z warunkami określonymi w tym ostatnim przepisie, umieszczenie takiego linku na wyświetlanej liście wyników wyszukiwania mającego za punkt wyjścia imię i nazwisko osoby, której dane dotyczą, jest ściśle niezbędne do ochrony prawa do wolności informacji przysługującego internautom potencjalnie zainteresowanym uzyskaniem, dzięki takiemu wyszukiwaniu, dostępu do tej strony internetowej, która to wolność jest chroniona na podstawie art. 11 tej karty.

3) Przepisy dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że:

- z jednej strony, informacje dotyczące postępowania sądowego, które było prowadzone wobec osoby fizycznej, oraz, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące wyroku skazującego, który w nim zapadł, stanowią dane dotyczące „przestępstw (czynów zabronionych)” i „wyroków skazujących” w rozumieniu art. 8 ust. 5 tej dyrektywy, a
- z drugiej strony, operator wyszukiwarki jest zobowiązany do uwzględnienia żądania usunięcia linków prowadzących do stron internetowych zawierających takie informacje, jeżeli informacje te dotyczą wcześniejszego etapu rozpatrywanego postępowania sądowego i nie odpowiadają już, biorąc pod uwagę przebieg tego postępowania, aktualnej sytuacji, w zakresie, w jakim, w ramach weryfikacji względów związanych z ważnym interesem publicznym, o których mowa w art. 8 ust. 4 wspomnianej dyrektywy, stwierdzono, że w świetle wszystkich okoliczności sprawy zagwarantowane w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa podstawowe osoby, której dane dotyczą, mają charakter nadrzędny wobec praw przysługujących potencjalnie zainteresowanym internautom, które to prawa są chronione na podstawie art. 11 tej karty.

(¹) Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Google LLC, następca prawny Google Inc./Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

(Sprawa C-507/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dane osobowe – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania tych danych – Dyrektywa 95/46/WE – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Wyszukiwarki internetowe – Przetwarzanie danych znajdujących się na stronach internetowych – Zakres terytorialny prawa do usunięcia linków)

(2019/C 399/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google LLC, następca prawny Google Inc.

Strona pozwana: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Sentencja

Artykuł 12 lit. b) i art. 14 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46 (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy operator wyszukiwarki uwzględnia żądanie usunięcia linków na podstawie wskazanych przepisów, jest on zobowiązany do usunięcia owych linków nie ze wszystkich wersji swojej wyszukiwarki, ale z tych wersji wyszukiwarki, które odpowiadają wszystkim państwom członkowskim, w razie konieczności w powiązaniu z zastosowaniem środków, które spełniają wymogi przewidziane prawem i które rzeczywiście uniemożliwiają internautom – przeprowadzającym, z terytorium któregoś z państw członkowskich, wyszukiwania w oparciu o imię i nazwisko osoby, której dane dotyczą – uzyskanie, dzięki liście wyników wyświetlonej po przeprowadzeniu tego wyszukiwania, dostępu do linków będących przedmiotem rzeczzonego wniosku, lub przynajmniej poważnie zniechęcają ich do uzyskania dostępu do owych linków.

(¹) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 września 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-526/17) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Dyrektywa 2004/18/WE – Koordynacja procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi – Koncesje na roboty budowlane – Przedłużenie okresu obowiązywania istniejącej koncesji na budowę i eksploatację autostrady bez opublikowania ogłoszenia o zamówieniu)

(2019/C 399/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, P. Ondrůšek i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez V. Nunziatę, E. De Bonisa i P. Pucciariella, avvocati dello Stato)

Sentencja

- 1) Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 i 58 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1422/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r., przedłużając, bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu, okres obowiązywania koncesji dotyczącej odcinka autostrady A12 Livorno-Civitavecchia łączącego Livorno i Cecinę (Włochy) poprzez przesunięcie terminu wygaśnięcia tej koncesji z dnia 31 października 2028 r. na dzień 31 grudnia 2046 r..
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.